

K-MAIL

uit de woestijn

JANNY HOLSTER & IRIS BOUWMAN
Hayat Shezaf, Farm 132
Mobile Post Office
HATZEVA
ARAVA 86815
ISRAEL

Tel: +97288650543 / GSM: +972547897905
Email: iris@judahandephraim.net

DE SLEUTEL VAN DE STAD VAN DAVID

Nadat we teruggekeerd zijn naar Israël bezochten we nog eenmaal ons oude huis in de Stad van David. Er deden zich verschillende incidenten voor, waardoor we ons realiseerden dat de "wolk" is opgestegen. Dit heeft te maken met de bedekking en genade die de Heer ons gegeven heeft om bijna negen jaar op Arabisch grondgebied te wonen in de Stad van David. Die genade hebben we niet meer, omdat de Heer ons gevraagd heeft te vertrekken. Hij heeft ons laten zien dat indertijd

Zijn "wolkkolom" is opgestegen (Ez. 10:18) en Zijn glorie op dezelfde wijze zal terugkeren. Hij heeft gezegd dat Hij ons onder

Zijn "wolk" in de woestijn wil ontmoeten. Dat is de reden dat we naar Hatzeva verhuisd zijn.

Nu hadden we nog steeds een sleutel van het hek van de complex waar we gewoond hebben in Jeruzalem. Maar de Heer zei, die sleutel moet je ook weggeven. Alsof Hij nog eens benadrukte: Ik heb Mijn permanente woonplaats opgegeven in Jeruzalem, willen jullie dat ook doen en Mij vertrouwen dat op Mijn tijd jullie mogen terugkeren. Hierdoor werden we bepaald bij Jesaja 22:20-25, waar gesproken wordt over de sleutel van het huis van David. Hoewel dit al een historische vervulling heeft, heeft het ook een profetische betekenis. Eljakim is degene die God (El) zal doen opstaan (jakim) en Hij zal de sleutel van het huis van David ontvangen. Het was alsof de Heer zei, Iris geef nu je sleutel terug, maar straks zal Hij komen die de sleutel heeft van de Stad van David, en degene die denkt als een pin vast te staan (b.v. Deze Arabische familie), zal losraken en de last die daaraan hangt (De Palestijnen en de gehele Islamitische wereld) zal teniet gaan (vers 25). Dezelfde woorden over de sleutel komen we ook tegen in Openbaring 3:7-13.

Er werd toen al aangekondigd dat er een tijd van beproeving aan zou komen. Het doet ons opnieuw beseffen dat we in een ernstige tijd leven. Dat was tweeduizend jaar geleden al zo, maar nu zeker.

Lieve familie en vrienden,

We zijn blij dat we voor het eerst voor langere tijd in onze nieuwe woning in de woestijn mogen zijn, vanwaar deze K-Mail naar jullie gestuurd wordt. Dit jaar hebben we opnieuw veel gereisd. Zoals jullie weten kregen we de opdracht om naar de vier hoeken van de aarde te gaan en daar symbolisch de "tallit" als een chuppah uit te strekken over de aarde, als een beeld van het evangelie dat alle uiteinden van de aarde bereikt heeft. Inmiddels hebben we drie hoeken van de aarde bezocht. Chili was de laatste, aan het begin van dit jaar. Sommigen van jullie hebben de "tallit" gezien met herinneringen aan elke plaats die we bezocht hebben. Nu moeten we de laatste "tzitzit" nog

achterlaten in Rusland. Dat zal in december gebeuren.

Dan hebben we dat deel van de opdracht afgerond. De laatste twee jaar zijn in vele opzichten een tijd van afronding geweest. Dit geldt voor ons persoonlijk leven, maar we geloven ook dat er een nieuwe fase aanbreekt in het plan van God. We blijven daarover spreken en onderwijzen. We zijn net teruggekeerd uit Papua, waar we drie conferenties hebben mogen houden en naast onderwijs over het plan van God, hebben we ook les gegeven over de Bijbelse feesten. Dit hebben we ook mogen doen tijdens een weekend in Etten Leur, net voor we terugkeerden naar Israël. In deze brief willen we iets delen over "afronding" in Jeruzalem en Papua, en jullie gebed en steun vragen voor onze reis naar Rusland. Shalom, Janny en Iris.

AFRONDING IN PAPUA

Wij hebben deze keer duidelijk onderscheid gemaakt en de Papua's uitgelegd, dat we vroeger als zendelingen kwamen, geroepen door de Heer en ondersteund door vrienden en gemeenten, maar nu is de tijd voor zendelingen voorbij. We geloven namelijk dat na onze bediening in het binnenland, en daarna de opwekking in de steden in het kustgebied en de vele jaren van onderwijs over het plan van God, de Papua's nu zelf moeten bepalen of ze nog meer onderwijs willen. De tijd van "borstvoeding" is voorbij. Het is tijd voor vaster voedsel.

Na elke conferentie ontvingen de deelnemers een diploma. Wij kregen eveneens een diploma. Eigenlijk is dat heel gepast, want Iris zegt zo vaak: "Als ik les geef, onderwijs ik ook mijzelf."

We zijn nog steeds bereid om dat "voedsel" naar het einde der aarde te brengen, maar dan moeten we wel uitgenodigd worden. We denken dat de leiders, die al meer van Gods plan met Israël begrepen hebben, dit verstaan. Er werd zelfs al gevraagd, hoeveel moeten we betalen voor een ticket als we jullie willen uitnodigen? Er is een groep leiders die verder wil werken aan de relatie met Israël. We verwachten dat zij volgende jaar ons misschien opnieuw zullen nodigen om in het bijzonder daarop ons misschien opnieuw uit zullen nodigen om in het bijzonder verlangen om meer goud naar Israël te kunnen brengen.

Als Christelijke vakbond hebben zij zich verenigd om Israël te ondersteunen. Ze hebben gebeden dat eentiende van de rijkdommen uit Papua, naar Israël gebracht zal mogen worden. Boven op de berg bij de goudmijn hebben ze als Papua hun relatie met Israël geproclameerd. De leider die na zijn bezoek aan Israël in 2008 in de gevangenis terecht is gekomen door een corruptie schandaal, waar hij eigenlijk niet schuldig aan was, komt dit jaar vrij. Wij hebben hem in de gevangenis ontmoet. Hij heeft in de tijd dat hij vast gezeten heeft een boek geschreven over de relatie van Papua met Israël, dat w.s. spoedig uitgegeven zal worden. Hij is de man die het eerste goud van Papua overhandigd heeft. Het is ook zijn verlangen dat er meer rijkdommen uit Papua naar Israël gebracht gaan worden.

AFSLUITING VAN EEN PERIODE

Hoewel we onze persoonlijke bezittingen uit Papua weggehaald hebben en een fase van bijna 30 jaar hebben afgerond, voelen we ons niet weemoedig, maar eerder blij en dankbaar, zoals een moeder zich voelt als haar kind op eigen benen gaat staan. We zijn enorm bemoedigd doordat we juist deze keer veel mensen ontmoet hebben die vruchten zijn van het begin van onze bediening. Het was echt een glimlach van de Heer dat Hij ons deze vruchten heeft laten zien. We noemen er slechts drie, maar er waren er meer.

Een echtpaar dat de profetenschool volgde, vertelde ons dat de vader van de man ons geholpen heeft in de pioniersfase toen wij voor het eerst naar het binnenland gingen. Hoewel wij zelf nog verder het binnenland ingetrokken zijn, bleef John Piet achter bij de Weirate stam en heeft daar jaren als evangelist gewerkt. Zijn zoon, die wij in de stad bij de goudmijn ontmoette, is opgegroeid in dat dorpje en wist nog een heleboel te vertellen van die eerste jaren en de indruk die wij op zijn ouders gemaakt hebben.

1985-1987

Een andere ontmoeting die ons ontroerde, was met "Deraposi", een zoon van een van de Bauzi kinderen, die als eerste tot geloof is gekomen. Haar zoon liep nu stage in Manokwari als onderdeel van de bijbelschool opleiding die hij volgde in de plaats Waren. Zijn ouders zijn naar het kustgebied getrokken om hun kinderen een kans te geven verder opgeleid te worden. Prachtig om de vruchten van de volgende generatie te mogen zien!

1988 - 2003

Soms werkt God in mensen, die we op dat moment niet eens persoonlijk kennen. Toen we 7-7-7 vierden in Papua, zat Harun onder het publiek in het stadion. Na een vrij ruig leven, was hij net weer terug bij zijn vrouw en ook bij God. Tijdens de prediking legde Iris uit dat wij liever de naam Elohim gebruiken dan Allah, zoals gebruikelijk is in Indonesië. Hij vond dat eerst maar raar, maar toen sprak God ineens in zijn hart en zei: "Je mag Mij ook wel Elohim noemen." En dat heeft zijn leven veranderd. Harun en zijn vrouw gingen op zoek naar de God van Israël. Harun bleek alle profetenscholen gevolgd te hebben en onderwijst nu zelf over het plan van God aan de verschillende Sabbat gemeenten die hij gesticht heeft. Hij nodigde ons uit om in Jayapura een weekend les te geven over de verdere ontwikkelingen in het plan van God. Als illustratie bij de lessen, hebben deze keer bruiden uit Papua gedanst. Het begon met Judah als bruid, maar haar "licht" werd al gauw gedooft door Efraïm, die zich toen nog zag als de enige Bruid van Christus. Maar nu Judah Yeshua leert kennen, lijkt het net alsof er twee bruiden zijn, die uiteindelijk één moeten worden. Als dat zo is, komt de gouden bruid te voorschijn en zal het hemelse Jeruzalem nederdalen naar de aarde.

2003 - 2012

ONTMOETING EN OPROEP VOOR ONZE REIS NAAR RUSLAND

Lange tijd hebben we ons afgevraagd hoe het zou gaan met onze reis naar het barre noorden van Rusland in het donkerste en koudste seizoen, zoals de Heer ons opgedragen heeft. Maar zoals bij de andere "hoeken" van de aarde heeft de Heer ook nu weer voorzien in een prachtig jong stel dat ons wil begeleiden naar Tiksi in de provincie Yakutia in Siberië.

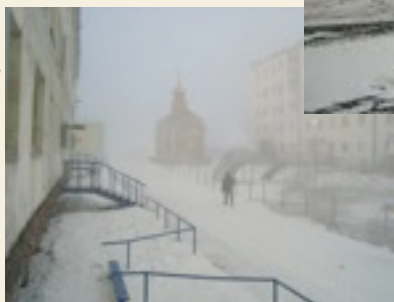
De hoofdstad van Yakutia is Yakutsk. Dat zal w.s. de plaats zijn waar we eerst naar toe moeten vliegen vanaf Moskou.

Johan is Nederlander en Galya is Oekraïense, maar ze werken beiden op een YWAM basis in Rusland. We hebben hen op de laatste dag voor onze terugkeer naar Israël ontmoet. Ze spreken allebei vloeiend Russisch en kunnen ons helpen met tickets boeken en contacten leggen in Tiksi. Hoewel Galya bereid is om alleen met ons mee te gaan, zou het toch fijner zijn, als er ook een man bij zou kunnen zijn. Naast de praktische waarde van deze ontmoeting, ervoeren we meteen een geestelijke connectie. Daar kwam nog bij dat Johan en Galya plannen hebben om, als ze gaan trouwen, met huwelijksreis naar Israël te komen. Dat verlangen hadden ze al voordat wij hen ontmoetten.

Het is duidelijk dat de Heer ons een connectie heeft gegeven in Rusland, via Johan en Galya. Maar toen zij terugkeerden naar Rusland, kwamen zij onder allerlei aanvallen. Voornamelijk fysiek. Galya bleek ernstige bloedarmoede te hebben en Johan moest behandeld worden met medicijnen die meestal gebruikt worden voor de behandeling van kanker. Je begrijpt dat zij even in een dal terecht kwamen. Maar zij realiseren zich ook dat dit niet alleen fysiek is. Daarnaast leek het of Johan niet in Rusland kon blijven. Hij bleek niet de juiste papieren te hebben voor het grote bureaucratische systeem van Rusland. Maar uiteindelijk na veel gebed en urenlang wachten en praten in allerlei kantoren, heeft hij toch weer een voorlopige verblijfsvergunning. (Deed ons denken aan onze eerste jaren in Indonesië, waar Papua net zo'n soort afgelegen gebied is als Siberië.)

Het leek dus alsof onze plannen wat hen betreft toch door konden gaan. Maar toen bereikte ons het bericht dat het vliegveld in Tiksi gerenoveerd moet worden en voor onbepaalde tijd gesloten is. Dit is voor de bevolking in zo'n verafgelegen gebied heel moeilijk, vooral in de winter. Hoewel er ijswegen zijn, zal de bevoorrading in de winter nog moeilijker worden. De president schijnt zelfs op de hoogte gesteld te zijn, maar dat betekent nog niet dat er gauw verandering zal komen. Momenteel is er nog daglicht, maar dat zal niet lang meer duren. Dan zullen de werkzaamheden misschien nog langer gaan duren. Wij vragen ons af moeten we bidden voor een wonder, een snel herstel van het vliegveld, of moeten we toch naar een andere plaats?

De afgelopen weken hebben we veel gebeden en de Heer gezocht. We hebben regelmatig de kaart van Rusland voor de Heer gelegd. We hebben zelfs overwogen om naar het noorden van Finland of Noorwegen te gaan, of naar een plaats als Moermansk, dat wel noordelijk ligt, maar niet ver genoeg naar het oosten. Dit zou betekenen dat als we denken aan de "tallit", die uitgestrekt moest worden over de aarde, hij slap zou komen te hangen over de noordoostelijke kant van de aarde. Het grote Rusland zou dan niet onder de "tallit" vallen, terwijl, ondanks de vele ontberingen, het evangelie daar toch ook de uitersten van de aarde heeft bereikt. Tiksi is zo'n plaats.

Pevek is een plaats van contrasten:
Modern en Vervallen, Verlaten en dun Bevolkt.

Nog verder naar het oosten ligt Pevek, waar we nog geen persoonlijke contacten hebben, maar waar wel een klein kerkje staat. Of er nog mensen naar de kerk gaan weten we niet. Johan en Galya gaan hun best doen om aan informatie te komen. Wij kunnen dat niet, omdat we geen Russisch spreken.

Naast Pevek zijn er in de provincie Yakutia in Oost Siberië nog twee andere plaatsen die in aanmerking komen, maar die liggen meer landinwaarts. Omdat we op alle andere plaatsen echt aan de grenzen geweest zijn van het vaste land, geloven we dat we hier ook moeten zoeken naar een plaats aan de Poolzee, of een baai die daar aan grenst. In Nieuw Zeeland stonden we aan de Stille Oceaan, die verbonden is met de Zuidelijke Poolzee. In Chili zijn we op de plaats geweest waar de Stille Oceaan, samen met de Atlantische Oceaan verbonden zijn met de Zuidelijke Poolzee. Dat was wel te merken toen we bij Kaap Hoorn om de zuidpunt van Chili voeren. In Canada was de Beaufort Zee, die verbonden is met de Noordelijke Poolzee, een stuk rustiger. Het ijs was nog maar net aan het smelten op de langste dag en het zou niet lang duren voordat de zee weer dicht zou vriezen en men weer kon gaan jagen in de richting van de Noordpool. De Heer heeft ons dus duidelijk naar drie uiterste plaatsen op aarde geleid en heeft daar ook een boodschap aan verbonden, die we in de toekomst verder zullen uitwerken. Maar eerst moeten we op de laatste "hoek" van de aarde de laatste "tzitzit" van de "tallit" achterlaten..

Wij zullen de komende week een stap in geloof moeten nemen en een vlucht moeten boeken naar Moskou en vandaar naar Yakutsk. Tot zover kunnen we komen, maar daarna is het onduidelijk. Kan het toch nog Tiksi worden, of moeten het Pevek zijn? In dat geval zullen de kosten veel hoger zijn. Zeker als we voor vier mensen moeten betalen. Misschien legt de Heer het op je hart een aandeel te hebben in Gods voorziening voor deze reis. Misschien wil Hij je gebruiken om te bidden dat God zelf zal voorzien voor Johan en Galya. Zij zijn nog jonge mensen, die aan het leren zijn over Gods voorziening. Ze hebben ook best heftige aanvallen te verduren op dit moment.

Om jullie te helpen hebben we nog even de punten voor gebed op een rijtje gezet:

- Duidelijkheid naar welke plaats we moeten gaan. Voor Tiksi is een wonder nodig en voor Pevek meer geld voor de tickets.
- Het boeken van het eerste deel van de reis: Amsterdam – Moskou – Yakutsk, 3 december - ?
- Hoeveel tijd moeten we uittrekken?
- Het regelen van de visa en alle vergunningen die we nodig hebben, daar kunnen we niet te lang mee wachten.
- Voor Johan en Galya, dat zij beiden mee kunnen gaan, gezond zullen zijn en God zal voorzien.
- Voor de juiste contacten met gelovigen in Rusland, zelfs al zijn het er maar twee. (Waar twee of drie)
- Voor ons persoonlijk, rust en leiding van de Heer in het nemen van een verantwoordelijke beslissing, niet voor mensen, maar voor Hem.

Als de reis begint zullen we zeker weer om gebed vragen. We hopen vanaf 27 november in Nederland te zijn tot ons vertrek naar Rusland.

Dank voor jullie betrokkenheid, zegen vanuit de plaats (woestijn = midbar) waar God tot ons spreekt (medaber),

Janny en Iris

Giften kun je overmaken naar de
rekening van onze Stichting:
Judah and Ephraim Ministries
ING 3215757